

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Simul enim dicens & faciens panem, quem porrigebat, conuertit in Sacratissimum suum corpus: vt vera essent illa verba: *hoc est corpus meum*. Ipsi discipuli, vt Magistri sui præcepto obtemperarent, cum magna reuerentia illud acceperunt, & comederunt. Et eodem modo calicem vini plenum eis dedit, dicens: *Bibite ex eo omnes, hic est enim sanguis meus*. Quoniam tunc primum mysterium hoc illis reuelabatur, eratque in se deo arduum & excelsum: tantum fidei lumen eis Christus infudit, vt firmissime id, quod dicebatur, crederent: summaque deuotione perciperent. Quoniam autem Dominus ipse volebat eos tunc Sacerdotes consecrare, vt idem Sacrificium in posterum ei offerrent: instituens ad id Sacrum *Ordinis Sacramentum: secundam* adiecit sententiam, dicens: *facite in meam commemorationem*. Et quoniam Christus Dominus nosse nunquam præcipit aliquid impossibile, neque quod natura vires excedat, nisi vires & facultatem ad id præstandum tribuat: hinc est, quod illi verbis hoc eis distinctè dicere voluit: facultatem & potestatem deo vobis ad idem faciendum, quod ego feci, iubeo autem, vt id semper faciatis. Accipite in manibus vestris triticeū panē, & calicem vini de genimine vitis, & eisdem verbis consecrate, sicut ego, conuertentes panem & vinum in corpus & sanguinem meum: & ita offerte in sacrificium, sicut ego feci: ita tamen, vt sit in memoriam mei, quā sum Deus: vt eum honorem & cultum mihi exhibeatis, qui mihi debetur; in memoriam etiam mei quā sum homo: vt sitis memores plurimorum, quæ feci, & perpeffus sum, vt vos redimerem; dum totum meum, Sanguinem pro vestrorum peccatorum remissione effudi. Hoc totum verba illa cōplectuntur, quibus, quos Sacerdotes ordinabat, monitos volebat de Sacrificio, quod essent oblaturi, ipsum imitantes. Nam (vt S. Cyrianus dixit) *ille Sacerdos vice Christi benefungitur, qui id quod Christus fecit imitatur*: simul etiam Spiritum imitando, quo ille id fecit, & sanctitatem induendo Domini illius, cuius vices gerit.

§ I,

EX P R A E D I C T I S verbis deducemus sensum aliquas Diuini huius Sacrificij proprietates & excellentias. Sitque illa prima: quod ex ipsius Christi Seruatoris nostri constitutione, illud sit futurum in Ecclesia perpetuum vsque ad finem mundi, vt enim eius memoria debuit esse perpetua: ita Sacrificium ad eam recentem conseruandam, debuit esse perpetuum. Eum in modum quo à nocte illa, qua *Hebraei exierunt ex Aegypto* agnum obtulerunt in memoriam exitus illius; mansitque lex perpetua, similem agnum offerendi, quamdiu lex illa duraret: ad ostendendam animi gratitudinem pro tanto beneficio. Ita igitur nocte Passionis Christi, in qua fuimus à seruitute Dæmonis & peccati liberati, obtulit Christus Seruator

b Luc. 22. 19
Cor. 11. 24.

Epist. 63.

a Exod. 12.
442.

nostr

noſter Sanctiſſimum hoc ſui corporis & Sanguinis Sacrificium in memo-
riam glorioſæ aded & vtiliſſimæ noſtræ libertatis : ideoque ſtatuit, per-
petuò illud eſſe offerendum in gratiarum actionem pro eodem beneficio,
quamdiu lex Euangelica, quam fundabat, perduraret : ad finem ſcilicet
uſque huius mundi. Fuitque etiam id valde conueniens : ed quòd non
poſſit eſſe lex abſque Sacerdotio, & Sacrificio, Cùm igitur Chriſtus D.N.
(vt Apoſtolus ait) legem antiquam, eiufque Sacrificia, & Aaronis Sacer-
dotium abrogauerit (quia b *translato Sacerdotio, neceſſe erat vt legis
translatio fieret; & cum teſtamentum nouũ conſummavit ſuper domum Iſrael: ve-
teravit prius*) neceſſe fuit hoc totum renouari, & in lege Noua perpetu-
ari, conſtitutis in ea perpetuo Sacerdotio, & perpetuo Sacrificio; quæ
illam comitarentur, & exornarent. Quemadmodum expreſſè per
MALACHIAM Prophetam Sacerdotibus antiquis minatus fue-
rat, dicens : *d non eſt mihi voluntas in vobis: & munus non ſuſcipiam
de manu veſtra. Ab ortu enim Solis uſq; ad occaſum magnum eſt nomen meum in
Gentibus, & in omni loco ſacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda. Qua-
ſi dixerit: reieci iam veſtra ſacrificia, vtpote carnalia, & quæ in vno tan-
tùm loco, hoc eſt in templo Ieruſalem offerbantur: & pro ijs offerretur
mihi in omni loco totius mundi Sacrificium aliud mundum & purum, di-
gnum Maiestate & amplitudine mea. Fuit etiam valde conueniens Sacri-
ficij huius perpetuitas: vt ſignum & teſtimonium eſſet perpetuæ Char-
tatis, miſericordiæ, liberalitatis ac providentiæ Chriſti Domini noſtri er-
ga ſuam Eccleſiam; impoſſibile enim eſt, amorem deficere, quamdiu do-
num aded magnum & beneuolum durat: neque deficiet providentia in
reliquis rebus: ſiquidem in ea, quæ eſt omnium præſtantiffima, perpe-
tuum manet. Qui enim quotidie ſeipſum in omni loco ac toties nobis
tradit: manifeſtum præbet ſui erga nos amoris indicium & quòd ipſi ſi-
mus curæ, adimplens quod per Ieremiam Prophetam dixerat: *ein charitate
perpetua dilexi te: ideo attraxi te miſerans tui.**

ET HINC oritur ſecũda noſtri Sacrificij excellentia: quod in eo obla-
tio quædam offeratur aded pura, & ſancta: vt maior & ſanctior eſſe non
poſſit. eſt enim ipſemet Chriſtus verus Deus & homo, qui nocte illa cœnæ
ſeipſum obtulit: niſi quod tunc obtulit ſe in corpore mortali & patibili,
quiarale tunc habebat, nũc autè offertur immortalè & glorioſum: quia tale
nunc habet in cœlo. Vtroque tamè modo eſt excellentiæ infinite, voluitq;
iple Saluator, vt Eccleſia ſua id ei offerret: ed quòd valde ipſi placeat ac
delectetur, offerri ſibi ſemper quod optimum eſt. Ac propterea valde
approbavit Sacrificium f. *Abel, ed quòd obtuliſſet quod optimum habebat
de primogenitis ſcilicet gregis ſui, & de adipibus eorum.* Reiecit verò Sa-
crificium Cain, qui obtulit viliffima. Et quoniam Eccleſia, quæ cœ-

b Heb. 7. 12.
c. & c. 8. 13.

d Malach. 1.
10.

e Iere. 31. 3.

2

f Gen. 4. 4.

Seff. 22. c. 1.
3

g Psalmo.
109. 4.
h Heb. 7.
24.
Trident. su
pra.

S. Thomas
3. p. q. 83. a. 1.
ad 3. & q.
81. a. 7. ad 3.

Trident. su
pra.

Homil. 2. in
2. Timoth.
et Homil.
17. ad Hebr.

pit ab Abel iusto, semper progressa est in Sanctitate: par erat, ut in statu presenti, qui eius est supremus, offerret Deo supremam, quae possibilis erat, oblationem, adeo mundam; ut (quemadmodum ait Tridentinum Concilium) *nulla indignitate aut malitia offerentium inquinari possit*, sicut antiqua Sacrificia maculabantur. Sed ulterius ascendit haec excellentia, ex eo quod noluerit Christus Dominus noster oblationem adeo pretiosam solis Sacerdotibus, qui meri essent homines, fidere: maiorem enim valorem accipit Sacrificium à dignitate offerentis, quam ab ipsa re quae offertur. Quamvis enim elegerit Sacerdotes homines; voluit tamen eos sua esse instrumenta, & seipsum semper facere officium praecipui Sacerdotis, & offerentis: ut sic impleretur quod dixit David: *g Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech*. Cuius h Sacerdotium, ait Apostolus, esse *sempiternum*. Quia Sacerdos est aeternus permanet quae semper in caelo, se per semetipsum Deo praesentans, nostramque causam agens, & pro nobis interpellans. Quare ex ipso caelo per Sacerdotem, tanquam ablegatos suos, offert hoc Sacrificium pro nobis. In cuius rei signum cum Sacerdos consecrat, non suo, sed Christi nomine loquitur: & ipse Christus per Sacerdotis os dicit: *Hoc est corpus meum*, nec satis esset si diceret Sacerdos: *Hoc est corpus Christi*: quia tunc loqueretur nomine suo & non supremi Sacerdotis, qui rem adeo gloriosam per creaturam adeo vilem perficit. Et in hoc sensu dixit Apostolus: in lege antiqua *plures factos esse Sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere*, post mortem enim unius, alium succedere oportebat: *Christus autem eo quod maneat in aeternum, sempiternum habet Sacerdotium*. Ac propterea non opus habet alios Sacerdotibus, nisi tanquam famulis & ministris. Cum enim ipse in caelo maneat nostris conspectibus occultus, Sacrificium autem ipsum sit visibile; oportebat alium esse ministrum etiam visibilem, per cuius manus offerretur: ita tamen, ut Sacrificium ipsum nihil amitteret de sua dignitate & puritate propter talem ministrum: sicut elemosyna quam Sanctus aliquis Dominus largitur, nihil propterea amittit, quod famulus eius qui illam pauperi tradit, sit improbus. Quamobrem non minus praestans & excellens est Missa à malo Sacerdote quam à bono celebrata; neque illa, quae nunc fit, quam quae ab ipso Christo in nocte cenae fuit oblata. Nam (ut ait S. Chrysostomus) *denique dominus utramque sacrificat*. Hoc tantum interest, quod oblatum à Christo ipso tunc Sacrificium fuit meritorium & satisfactorium, quatenus offerebatur per eum, qui adhuc erat in statu Viato, risac propterea merebatur; nunc autem cum iam ipse sit in caelo, non amplius meretur: sed applicat nobis tantum merita & satisfactiones, quas in hac vita existens obrinuit.